РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

25 октомври 2007 година *

По дело C-334/04

с предмет иск за установяване на неизпълнение на задължения, предявен на основание член 226 ЕО на 30 юли 2004 г.,

Комисия на Европейските общности, за която се явяват г-жа M. Patakia и г-н M. van Beek, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ищец,

срещу

Република Гърция, за която се явява г-жа E. Skandalou, в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник,

* Език на производството: гръцки.

подпомагана от:

Кралство Испания, за което се явява г-жа N. Díaz Abad, в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург,

Френската република, за която се явяват г-н G. de Bergues и г-жа C. Jurgensen-Mercier, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

Португалската република, за която се явяват г-н L. Fernandes и г-жа M. Lois, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

Република Финландия, за която се явява г-жа T. Pynnä, в качеството на представител, със съдебен адрес в Люксембург,

встъпили страни,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: г-н C. W. A. Timmermans, председател на състав, г-н L. Bay Larsen, г-жа R. Silva de Lapuerta, г-н P. Kūris (докладчик) и г-н J. Klučka, съдии,

генерален адвокат: г-жа J. Kokott,
секретар: г-жа M. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 22 юни 2006 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 14 септември 2006 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С исковата си молба Комисията на Европейските общности иска от Съда да установи, че

— като е класифицирала като специални защитени зони (наричани по-нататък „СЗЗ“) територии, чиито брой и обща площ са явно по-малки от броя и общата площ на териториите, които отговарят на предпоставките, за да се класифицират като СЗЗ по смисъла на член 4, параграф 1 от Директива 79/409/ЕИО на Съвета от 2 април 1979 година относно опазването на дивите птици (ОВ L 103, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 77), изменена по-специално с Директива 97/49/ЕО на Комисията от 29 юли 1997 г. (ОВ L 223, стр. 9, наричана по-нататък „Директива 79/409“),

— като е определила СЗЗ с явно по-малки площи от тези на териториите, съответстващи на Inventory of Important Bird Areas in the European Community (Списък на важните за авифауната райони в Европейската общност), публикуван през 2000 г. (наричан по-нататък „IBA 2000“), които отговарят на предпоставките, за да се класифицират като СЗЗ,

— като не е определила СЗЗ за много видове птици, посочени в приложение I към Директива 79/409, или като е класифицирала като СЗЗ зони, в които тези видове са недостатъчно представени,

— като не е определила СЗЗ за много мигриращи видове или като е класифицирала като СЗЗ зони, в които тези видове са недостатъчно представени,

Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 4, параграфи 1 и 2 от Директива 79/409.

Правна уредба

2 Девето съображение от Директива 79/409 посочва:

„[К]ато има предвид, че опазването, поддържането и възстановяването на достатъчното разнообразие и площ на местообитанията е от съществено значение за запазването на всички видове птици; като има предвид, че определени видове птици следва да бъдат предмет на специални мерки по запазването, отнасящи се до техните местообитания, за да се осигури тяхното оцеляване и размножаване в района на разпространение; като има предвид, че подобни мерки трябва също така да вземат под внимание мигриращите видове и да бъдат координирани от гледна точка на създаването на едно цяло.“

3 Член 1, параграф 1 от Директива 79/409 гласи:

„Настоящата директива се отнася до опазването на всички видове естествено срещащи се в диво състояние птици на европейската територия на държавите-членки, за които е в сила Договорът. Тя включва защитата, управлението и контрола на тези видове и определя правилата за тяхното използване.“

4 Член 2 от тази директива предвижда:

„Държавите-членки предприемат необходимите мерки за поддържане на популациите на видовете, посочени в член 1, на ниво, което отговаря на екологичните, научните и културните изисквания, като се отчитат икономическите и рекреационните изисквания, или за адаптиране на популациите на тези видове към това ниво.“

5 Член 4, параграфи 1, 2 и 3 от посочената директива има следното съдържание:

„1. Видовете, посочени в приложение I, са предмет на специални мерки по съхраняването на техните местообитания, за да се осигури тяхното оцеляване и размножаване в района на разпространението им.

Във връзка с това се взема предвид следното:

а) видове, застрашени от изчезване;

б) видове, чувствителни към специфичните промени в техните местообитания;

в) видове, считани за редки поради своите малочислени популации или ограничен район на разпространение;

г) други видове, изискващи особено внимание поради специфичния характер на техните местообитания.

Тенденциите и измененията в популационните нива се използват като база за оценки.

Държавите-членки подробно класифицират по-специално най-подходящите по брой и размери [другаде в текста:„площ“] територии като специални защитени зони за запазването на тези видове, като взимат предвид изискванията за тяхната защита в географските територии и акватории, за които се прилага настоящата директива.

2. Държавите-членки предприемат подобни мерки за редовно срещащите се мигриращи видове, които не са посочени в приложение I, като се съобразяват с потребността от защитата им в териториите и акваториите, за които е в сила настоящата директива, по отношение на техните райони на размножаване, линеене, зимуване и почивка по време на техните миграционни маршрути. За тази цел държавите-членки обръщат особено внимание на защитата на влажните зони и особено на влажните зони от международно значение.

3. Държавите-членки изпращат на Комисията цялата необходима информация, така че тя да има възможност да поеме необходимите инициативи от гледна точка на координацията, необходима, за да се осигури териториите, предвидени в параграфи 1 и 2 по-горе, да образуват едно цяло, отговарящо на изискванията за защита на тези видове в географските акватории и територии, за които е в сила настоящата директива."

Досъдебна процедура

6 Според Комисията през 2001 г. Република Гърция не била класифицирала като СЗЗ всички важни за опазването на птиците зони, определени в IBA 2000. Този списък определял, на база на дефинирани в него орнитологични и изрични критерии, 186 важни за опазването на птиците зони, с обща площ от 3 320 027 ha, представляващи 25,2 % от националната територия, които трябвало да бъдат класифицирани като СЗЗ по смисъла на Директива 79/409.

7 На 11 октомври 2001 г. гръцките власти предават на Комисията списък с предложения за създаването на нови СЗЗ, разширяването на съществуващи СЗЗ и отпадането на СЗЗ, които трябва занапред да се включат в новите зони. Тъй като тези предложения не са придружени от географски данни, по-специално относно площта, нито от технически сведения, необходими за приключване на класифицирането на обектите като СЗЗ, както изисква член 4, параграф 3 от Директива 79/409, Комисията приема, че Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 4, параграфи 1 и 2 от тази директива, и на 21 декември 2001 г. ѝ изпраща официално уведомително писмо.

8 В отговор на официалното уведомително писмо на 25 март 2002 г. гръцкото правителство частично оспорва методологията и критериите, използвани за изработването на IBA 2000, и информира Комисията за трудностите, които среща, за да класифицира като СЗЗ определени зони от този списък. Впоследствие гръцките власти се ангажират да изпратят на Комисията списък с около 40 нови обекта, които те предвиждат да класифицират като СЗЗ.

9 С писмо от 30 септември 2002 г. гръцките власти изпращат картографска и техническа информация, допълваща класифицирането като СЗЗ на зоните, включени в списъка, изпратен на 11 октомври 2001 г. На базата на тази информация Комисията констатира, че Република Гърция е определила 110 СЗЗ с площ от 811 236 ha. Тъй като не получава допълнителна информация относно определянето на други СЗЗ, на 19 декември 2002 г. Комисията издава мотивирано становище, с което отправя покана към посочената държава-членка да предприеме необходимите мерки, за да се съобрази с него в срок от два месеца.

10 В първия си отговор на мотивираното становище, изпратен с писмо от 20 февруари 2003 г., гръцките власти предоставят техническа и картографска информация относно 51 обекта и предлагат изменение на границите на 10 от тях.

11 След като се запознава с този отговор, както и с отговорите, изпратени на 5 май и 2 декември 2003 г. от гръцките власти, Комисията предявява настоящия иск, тъй като преценява, че положението остава незадоволително.

12 С определение от 10 декември 2004 г. на председателя на Съда, Кралство Испания, Френската република, Португалската република и Република Финландия са допуснати да встъпят в производството в подкрепа на исканията на Република Гърция.

По иска

По първото и второто твърдение за нарушение, изведени от класифицирането като СЗЗ на територии, чиито брой и обща площ са явно по-малки от броя и общата площ на териториите, които отговарят на предпоставките, за да се класифицират като СЗЗ по смисъла на Директива 79/409, и за определянето на СЗЗ с явно по-малки площи от тези на съответстващите територии, определени в IBA 2000

13 В самото начало първите две твърдения за нарушения на Комисията следва да се разгледат като едно-единствено твърдение за нарушение, изведено от липсата и недостатъчността на класифицирането като СЗЗ на територии, посочени в IBA 2000.

Доводи на страните

14 Комисията поддържа, че Република Гърция не била извършила класифициране на 45 важни за опазването на птиците зони и само частично била класифицирала 141 от тези зони, които отговарят на предпоставките, за да бъдат класифицирани като СЗЗ по смисъла на член 4, параграф 1 от Директива 79/409. Тези зони включват 151 СЗЗ, които не са били предмет на правнообвързващ акт, тъй като Комисията не е била уведомена за никакво съвместно постановление на министрите на околната среда, на пространственото планиране, на общественото строителство и на земеделието. Освен това тя добавя, че това определяне обхваща площ от 1 360 069 ha, които представляват само 40 % от общата площ на 186 важни за опазването на птиците зони, определени в IBA 2000.

15 Накрая, Комисията подчертава, че констатацията за частично класифициране на важни за опазването на птиците зони, определени в IBA 2000, се отнася конкретно за влажните зони, посочени в член 4, параграф 2 от Директива 79/409, и по-специално за тези с международно значение, както определените в Конвенцията по влажните зони с международно значение, по-специално като местообитания на водолюбиви птици, сключена на 2 февруари 1971 г. в Рамсар (наричана по-нататък „конвенцията от Рамсар“).

16 Гръцкото правителство приема, че 45 важни за опазването на птиците зони, определени в IBA 2000, не са били класифицирани като СЗЗ и ще бъдат разгледани в рамките на „Програма за преразглеждане на 69 важни за птиците обекти, с оглед на тяхното класифициране като СЗЗ за авифауната. Изработване на проекти за действие за опазване на приоритетни видове“ от 11 февруари 2004 г. (наричана по-нататък „програмата за преразглеждане“).

17 Освен това, споменатото правителство подчертава, че класифицирането на 151 СЗЗ е било извършено на базата на най-новите орнитологични данни, както са определени от компетентните гръцки власти и от специалния междуведомствен комитет, с участието на Elliniki Ornithologiki Etaireia (гръцко орнитологично дружество, наричано по-нататък „ЕОЕ“).

18 Накрая, по отношение на влажните зони, гръцкото правителство счита, че всички зони, които са важни за опазването на птиците, са били класифицирани като СЗЗ. Специално за влажните зони с международно значение то уточнява, че с изключение на тези в делтата на Nestou и Vistonida, посочените зони са класифицирани като СЗЗ за повече от 85 % от тяхната площ. Морските площи, спадащи към влажните зони, определени в конвенцията от Рамсар също са били включени в СЗЗ. Площите на СЗЗ се различават от тези на зоните, определени в тази конвенция, тъй като някои от тях не представляват орнитологичен интерес, позволяващ да се класифицират като СЗЗ.

19 В заключение, гръцкото правителство счита, че макар броят и площта на териториите, които са били класифицирани като СЗЗ, да са по-малки от броя и площта на зоните, важни за опазване на птиците, определени в IBA 2000, такова класифициране не е явно по-ниско от посочения списък, доколкото като е определило 151 СЗЗ, то е класифицирало 141 от 186 важни за опазването на птиците зони, определени в посочения списък, което представлява повече от 50 % от посочените зони.

20 Според испанското правителство IBA 2000 съдържа недостатъци, по-специално понеже изготвянето на посочения списък не е контролирано от никой компетентен в областта на околната среда административен орган, който да гарантира, че данните в него са точни и достоверни, и следователно не може да му се придава същата стойност като на Inventory of Important Bird Areas in the European Community, публикуван през 1989 г. (наричан по-нататък „IBA 89“).

21 Френското правителство твърди, че IBA 2000 представлява полезна справка, но не е достатъчен, за да се класифицират като СЗЗ по смисъла на Директива 79/409 обектите, които фигурират в посочения списък, и че тази директива не установява критериите за определяне на СЗЗ като обща площ или като процент.

22 Португалското правителство изтъква, че на държавите-членки трябва да се предостави разумен срок, за да извършат необходимите изследвания. Такива списъци като IBA 2000 представляват признати и безспорни бази за справка, които не представляват количествени матрици, служещи за контролиране изпълнението на задълженията, наложени от Директива 79/409.

23 Според финландското правителство използването на IBA 2000 прави доказателствената тежест несъразмерна, защото държавите-членки са длъжни да представят научни данни, за да докажат, че една зона не изпълнява критериите за класифициране като СЗЗ, макар че е определена като такава в посочения списък.

Съображения на Съда

24 Следва да се напомни, че член 4 от Директива 79/409 предвижда специален режим на засилена защита както за видовете, посочени в приложение I от тази директива, така и за мигриращите видове, които не са посочени в това приложение, който е оправдан от обстоятелството, че се отнася съответно за най-застрашените видове и за тези, които представляват общо наследство на Общността (Решение от 13 юли 2006 г. по дело Комисия/Португалия, C-191/05, Recueil, стр. I-6853, точка 9 и цитираната съдебна практика). Освен това от деветото съображение от посочената директива следва, че опазването, поддържането и възстановяването на достатъчното разнообразие и площ на местообитанията е от съществено значение за запазването на всички видове птици. Следователно държавите-членки са длъжни да приемат необходимите мерки за защита на споменатите видове (Решение от 28 юни 2007 г., по дело Комисия/Испания, C-235/04, Сборник, стр. I-5415, точка 23).

25 За тази цел, с оглед на класифицирането на най-подходящите територии като СЗЗ, е необходимо актуализиране на научните данни, за да се определи състоянието на най-застрашените видове, както и това на видовете, които представляват общо наследство на Общността. Следователно е важно да се използват най-актуализираните научни данни, които са на разположение в края на срока, определен в мотивираното становище (Решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, точка 24).

26 В това отношение следва да се напомни, че като представят по-точни и актуализирани научни данни, националните списъци, сред които изготвеният от ЕОЕ IBA 2000, изменят отразеното в IBA 89 първо паневропейско проучване.

27 Що се отнася до IBA 89, Съдът постановява, че като има предвид научния характер на IBA 89 и липсата на каквото и да е научно доказателство, представено от държава-членка, с което по-специално се доказва, че е можела да изпълни задълженията си по член 4, параграфи 1 и 2 от Директива 79/409, ако е квалифицирала като СЗЗ други обекти, различни от тези в посочения списък, с обща площ, по-малка от площта на последните, Съдът приема, че макар да няма задължителна юридическа сила, този списък може да му послужи като справочен материал, който му позволява да прецени дали държавата-членка е класифицирала като СЗЗ достатъчни по брой и площ територии по смисъла на споменатите разпоредби на Директива 79/409 (вж. в този смисъл Решение от 19 май 1998 г. по дело Комисия/Нидерландия, C-3/96, Recueil, стр. I-3031, точки 68—70; Решение от 20 март 2003 г. по дело Комисия/Италия, C-378/01, Recueil, стр. I-2857, точка 18 и Решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, точка 26).

28 Налага се изводът, че IBA 2000 съдържа актуализиран списък на важните за опазване на птиците зони в Гърция, който при липса на научни доказателства в подкрепа на противното представлява справочен материал, позволяващ да се прецени дали тази държава-членка е класифицирала като СЗЗ достатъчно по брой и площ територии с оглед на предоставяне на защита на всички видове птици, изброени в приложение I към Директива 79/409, както и на мигриращите видове, които не са посочени в него.

29 В това отношение следва да се отбележи, че както гръцкото правителство само уточнява, съдържащите се в IBA 2000 елементи са били определени, що се отнася до Гърция, именно от ЕОЕ. Впрочем изборът на 151 СЗЗ е извършен в сътрудничество със същата организация, която оказала научно и техническо съдействие.

30 В случая е сигурно, че като е предприела програма за преразглеждане, чиито резултати все още не били представени в края на определения в мотивираното становище срок, и като не е съобщила на Комисията в посочения срок информация относно методологията, използвана в посочената програма, и други научни данни, Република Гърция не е представила доказателства, които могат да оспорят резултатите, съдържащи се в IBA 2000.

31 Предходната констатация не се поставя отново под въпрос от довода, изведен от необходимостта да се предостави разумен срок на държавите-членки, за да проведат дългосрочни изследвания за наблюдение и картография, за да определят важните за опазване на птиците зони.

32 Всъщност, както също посочва генералният адвокат в точки 48 и 49 от своето заключение, щом единствено държавите-членки са отговорни за класифицирането на СЗЗ и за тази цел трябва да се основават на най-добрите налични научни познания, това не означава, че посоченото задължение не е в сила докато компетентните органи не оценят и не проверят новите научни познания. Такова задължение за класифициране съществува след изтичане на срока за транспониране на Директива 79/409, т.е. по отношение на Република Гърция от 6 април 1981 г.

33 С оглед на всичко гореизложено, следва да се приеме, че при липса на представени научни изследвания, с които могат да се оспорят резултатите на IBA 2000,

този списък представлява най-актуализираната и най-точната справка за идентифициране на най-подходящите по брой и по площ обекти за опазване на птиците.

34 По-нататък, относно явно недостатъчния характер на класифицирането като СЗЗ на територии, които отговарят на условията за класифицирането като СЗЗ по смисъла на член 4, параграф 1 от Директива 79/409, следва да се напомни, че държавите-членки са длъжни да класифицират като СЗЗ всички обекти, които при прилагане на орнитологичните критерии се явяват най-подходящи по отношение на запазването на въпросните видове (вж. Решение по дело Комисия/Нидерландия, посочено по-горе, точка 62).

35 В конкретния случай е безспорно, че сред 151 СЗЗ, обявени от Република Гърция, 141 от тях позволяват да се защитят само 40 % от общата площ на 186 важни за опазване на птиците зони, определени в IBA 2000. От тук следва, че 45 важни за опазване на птиците зони, представляващи 60 % от посочената по-горе обща площ, не са класифицирани като СЗЗ.

36 Следва да се констатира, че при липса на научни данни, позволяващи да се оспорят резултатите на IBA 2000, Република Гърция е класифицирала като СЗЗ зони, чиито брой и обща площ са явно по-малки от броя и общата площ на обектите, считани за най-подходящи за опазване на въпросните видове. Следователно искът трябва да се уважи в тази му част.

37 Накрая, що се отнася до частичното класифициране на важните за опазването на птиците зони, и по-специално това на влажните зони, необходимо е да се

посочи, че член 4, параграф 2 от Директива 79/409 предвижда, че държавите-членки придават особено значение на защитата на влажните зони, и по-специално на тези с международно значение (вж. Решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, точка 81).

38 В това отношение от IBA 2000 следва, че 32 влажни зони са обитавани от повече от 1 % от биогеографските популации на водни птици и 49 други зони са обитавани от повече от 1 % от мигриращите популации на една или повече водни птици.

39 Следователно трябва да се провери дали, както твърди Комисията, Република Гърция е класифицирала като СЗЗ някои влажни зони с международно значение, по-специално тези, които са определени в конвенцията от Рамсар, които само частично съответстват на площта на съответните важни за опазване на птиците зони, определени в IBA 2000, и дали, отново според Комисията, определени обекти, които отговарят на изброените в тази Конвенция условия и които представляват важни за опазване на птиците зони, определени в IBA 2000, трябва да бъдат класифицирани като СЗЗ съгласно член 4, параграф 2 от Директива 79/409 и все още не са класифицирани като СЗЗ.

40 Като пример за влажни зони с международно значение, които не са класифицирани като СЗЗ или които са класифицирани като СЗЗ, но по-малко от 50 % от тяхната площ е покрита от СЗЗ, Комисията посочва обекти № 45 (Lake Vegoritis и Lake Petron), № 91 (Lakes Trichonida и Lysimachia), № 99 (Kotychi Lagoon), № 166 (Mount Dikios, Cape Louros, Lake Psalidi, и Alyki) и № 180 (Lake Kourna, Almyrou Delta и Georgioupolis Beach), във връзка с които гръцкото правителство подчертава причините за различията, съществуващи между важните за опазване на птиците зони, определени в IBA 2000 и зоните, които то е класифицирало като СЗЗ.

41 Следва да се посочи, че относно обект № 45 гръцкото правителство изтъква, че само езерото Petron (Lake Petron) трябва да се класифицира като СЗЗ, тъй като само там обитава малкият корморан (Phalacrocorax pygmæus). Същото важи относно обект №°91 където само езерото Lysimachia (Lake Lysimachia) представлява интерес за белооката потапница (Aythya nyroca).

42 Следва да се напомни, че свободата на преценка, с която разполагат държавите-членки при избора на най-подходящите територии за класифицирането като СЗЗ, се отнася за прилагането на орнитологични критерии за определянето на най-подходящите територии за опазването на въпросните видове (вж. в този смисъл Решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, точка 61).

43 Както изтъква генералният адвокат в точка 54 от своето заключение, оказва се, че двата посочени по-горе обекта са избрани според критериите, определени от конвенцията от Рамсар поради значението на малкия корморан и на белооката потапница. Тъй като Комисията не оспорва липсата на значимост на необхванатите от тези два вида територии, доводът на гръцкото правителство по този въпрос следва да се уважи.

44 Относно обект № 166, от неговото описание в IBA 2000 следва, че е съставен от планински масив, обрасъл с храсти и гори, и също че има влажни зони. Този обект е описан в списъка като важно място за мътене и ловна позиция на хищните птици.

45 Също така, при липса на научни данни в подкрепа на противното, обект № 166, посочен в списъка на IBA 2000, изглежда най-подходящ от гледна точка на опазването на въпросните видове (вж. Решение по дело Комисия/Испания, посочено по-горе, точка 62). Класифицирането като СЗЗ само на езерото Psalidi

и Alyki (Lake Psalidi и Alyki) в качеството им на влажни зони обаче не е достатъчно, за да се изпълнят задълженията, произтичащи от член 4, параграфи 1 и 2 от Директива 79/409. Следователно трябва да се уважи искът на Комисията в тази му част.

46 Що се отнася по-специално до обекти № 99 и № 180, гръцкото правителство счита, че те не представляват орнитологичен интерес. Комисията оспорва този довод, тъй като не ѝ е била представена никаква научна оценка. Тъй като гръцкото правителство не е представило научни доказателства в подкрепа на противното до изтичане на срока в мотивираното становище, искът на Комисията в тази му част трябва да се уважи.

47 Що се отнася до другите обекти, посочени от Комисията, а именно обекти № 59 (Pinios Delta), № 61 (Reservoires of former Lake Karla), № 89 (Lake Amvrakia), № 98 (Kalogria lagoon, Strofilia forest и Lamia marshes), в който големи части не са покрити от СЗЗ, № 132 (Lakes Khortaro и Alyki, Moudros gulf, Diapori fen и Fakos peninsula), в който заливът Moudros не е обхванат от СЗЗ, и № 138 (Gera Gulf-Dipi и Haramida marshes, Lesvos), който е обхванат частично, трябва да се посочи, че Република Гърция е обявила, че ще предприеме преразглеждане на тези обекти.

48 Предвид гореизложеното, следва да се заключи, че при липса на представяне на научни изследвания, които могат да оспорят резултатите на IBA 2000, като е класифицирала като СЗЗ територии, чиито брой и обща площ са явно по-малки от броя и общата площ на териториите, които отговарят на условията, за да се класифицират като СЗЗ, Република Гърция не е изпълнила задълженията си, наложени по силата на член 4, параграфи 1 и 2 от Директива 79/409.

По третото и четвъртото твърдение за нарушение, изведени от неопределянето на СЗЗ за много видове птици, посочени в приложение I към Директива 79/409, както и за много мигриращи видове, непредвидени в същото приложение, или от класифицирането като СЗЗ на зони, в които тези видове не са достатъчно представени

Доводи на страните

49 Според Комисията следните видове птици, а именно средиземноморски качулат корморан (Phalacrocorax aristotelis desmarestii), брадат лешояд (Gypætus barbatus), черен лешояд (Ægypius monachus), малък креслив орел (Aquila pomarina), кръстат орел (Aquila heliaca), белоопашат мишелов (Buteo rufinus), ястребов орел (Hieraætus fasciatus), белошипа ветрушка (Falco naumanni), средиземноморски сокол (Falco eleonoræ), далматински сокол (Falco biarmicus), ръждивогуша зидарка (Sitta krueperi), и Emberiza cineracea [вид овесарка, срещаща се в Мала Азия], посочени в приложение I към Директива 79/409, не са достатъчно защитени посредством СЗЗ.

50 Относно мигриращите видове, Комисията изтъква, че много обекти, определени в IBA 2000, също са много важни за видовете, които са защитени по силата на член 4, параграф 2 от Директива 79/409. Това се отнася по-специално за определени гъскоподобни, дъждосвирцоподобни, както и за определени по-често срещани видове, предвидени в приложение I от тази директива, поради миграцията или зимуването.

51 Гръцкото правителство счита, че видовете, предвидени в приложение I към Директива 79/409, са недостатъчно защитени, с изключение на белоопашатият

мишелов, белошипата ветрушка, ръждивогушата зидарка и Emberiza cineracea. Относно кръстатият орел то уточнява, че с приключването на проучването, свързано с десетте пилотни обекта, ще бъдат достъпни по-нови доказателства.

52 Гръцкото правителство добавя, че сравнението по отношение на даден вид на защитената от СЗЗ популация с определената в IBA 2000 не може да съставлява единствен и неоспорим критерий, достатъчен за защитата на този вид. Според същото правителство е възможно, в зависимост от разпространението на съответния вид в един обект, изискванията, наложени от групата критерии B (групата по отношение на държавите от Европейския съюз), фигуриращи в IBA 2000, що се отнася до популацията на този вид, да не бъдат изпълнени.

53 Относно методологията и използваните критерии, Комисията поддържа, че от една страна гръцките власти оспорват в определени случаи критериите, съдържащи се в IBA 2000, като в същото време използват същите тези критерии в други случаи и така си противоречат, и от друга страна, че основават доводите си върху значимостта на определени обекти, въпреки че резултатът, които се цели, е защитата на видовете.

Съображения на Съда

54 С трето и четвърто твърдение за нарушение Комисията упреква Република Гърция, че не е определила СЗЗ за много видове птици, посочени в приложение I към Директива 79/409, както и за много мигриращи видове, които не са предвидени в същото приложение, или че е класифицирала като СЗЗ зони, в които тези видове не са достатъчно представени.

55 Следва най-напред да се отхвърли заключението на Комисията, целящо да установи, че като не е определила СЗЗ за много видове птици, изброени в приложение I към Директива 79/409, както и за много мигриращи видове, които не са предвидени в същото приложение, Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 4, параграфи 1 и 2 от Директива 79/409.

56 Всъщност от процедурата е видно, от една страна, че относно видовете, предвидени в приложение I към Директива 79/409, единственият вид, чийто основен обект на размножаване не е бил предмет на класифициране като СЗЗ, засяга само ръждивогушата зидарка, а от друга страна — че относно мигриращите видове, които не са предвидени в същото приложение, няма нито един вид, за който да не е класифицирана никаква територия. Тъй като гръцкото правителство признава твърдението за нарушение на Комисията, що се отнася до ръждивогушата зидарка, следва да се уважи заключението на Комисията за липса на определяне на СЗЗ само по отношение на този вид.

57 Със своето твърдение за нарушение във връзка с класифициране като СЗЗ на територии, в които много видове птици, изброени в приложение I към Директива 79/409, и много мигриращи видове, които не са предвидени в същото приложение, не са достатъчно представени, Комисията твърди, че що се отнася специално за популацията на дванайсет вида птици, определените от Гърция СЗЗ са недостатъчни, за да покрият площта на обектите, определени в IBA 2000, в които са представени тези видове.

58 Тъй като гръцкото правителство изрично приема това твърдение, що се отнася до белоопашатият мишелов, белошипата ветрушка и Emberiza cineracea, следва да се уважи искът по отношение на тези видове.

59 Относно другите видове, а именно средиземноморския качулат корморан, брадатия лешояд, черния лешояд, малкия креслив орел, кръстатия орел, ястребовия орел, средиземноморския сокол и далматинския сокол, се налага да се установи, че като препраща към програмата за преразглеждане и към изследването на десетте пилотни обекта, за които оценката не е приключила, и като не е съобщила за изследването на ЕОЕ относно черния лешояд, гръцкото правителство не е представило научни изследвания, които да могат да оспорят резултатите на IBA 2000 и да покажат, че като СЗЗ са класифицирани зони, в които тези видове са достатъчно представени. Следователно искът на Комисията трябва да се уважи в тази му част.

60 Предвид гореизложеното, се налага изводът, че като не е определила СЗЗ, за да предостави защита на ръждивогушата зидарка, и като е класифицирала като СЗЗ зони, в които средиземноморският качулат корморан, брадатият лешояд, черният лешояд, малкият креслив орел, кръстатият орел, белоопашатият мишелов, ястребовият орел, белошипата ветрушка, средиземноморският сокол, далматинският сокол и Emberiza cineracea не са достатъчно представени, Република Гърция не е изпълнила задълженията си, наложени по силата на член 4, параграфи 1 и 2 от Директива 79/409.

61 Ето защо предявеният от Комисията иск трябва да се счита за основателен.

62 Що се отнася до гореизложените съображения, следва да се приеме, че:

— като е класифицирала като СЗЗ територии, чиито брой и обща площ са явно по-малки от броя и общата площ на териториите, които отговарят на предпоставките, за да се класифицират като СЗЗ по смисъла на член 4, параграфи 1 и 2 от Директива 79/409,

— като не е определила СЗЗ, за да предложи защита на ръждивогушата зидарка,

— като е класифицирала като СЗЗ зони, в които средиземноморският качулат корморан, брадатият лешояд, черният лешояд, малкият креслив орел, кръстатият орел, белоопашатият мишелов, ястребовият орел, белошипата ветрушка, средиземноморският сокол и Emberiza cineracea не са достатъчно представени,

Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 4, параграфи 1 и 2 от Директива 79/409.

По съдебните разноски

63 По смисъла на член 69, параграф 2 от Процедурния правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Комисията е направила искане за осъждането на Република Гърция и нейният иск е уважен в основната си част, Република Гърция трябва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски. В съответствие с параграф 4, първа алинея от същата разпоредба Кралство Испания, Френската република, Португалската република и Република Финландия, които са встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

1) Република Гърция,

— като е класифицирала като специални защитени зони територии, чиито брой и обща площ са явно по-малки от броя и общата площ на териториите, които отговарят на условията, за да се класифицират като специални защитени зони по смисъла на член 4, параграфи 1 и 2 от Директива 79/409/ЕИО на Съвета от 2 април 1979 година относно опазването на дивите птици, изменена по-специално с Директива 97/49/ЕО на Комисията от 29 юли 1997 г.,

— като не е определила специални защитени зони, за да предложи защита на ръждивогушата зидарка (Sitta krueperi), и

— като е класифицирала като специални защитени зони зони, в които средиземноморският качулат корморан (Phalacrocorax aristotelis desmarestii), брадатият лешояд (Gypætus barbatus), черният лешояд (Ægypius monachus), малкият креслив орел (Aquila pomarina), кръстатият орел (Aquila heliaca), белоопашатият мишелов (Buteo rufinus), ястребовият орел (Hieraætus fasciatus), белошипата ветрушка (Falco naumanni), средиземноморският сокол (Falco eleonoræ), далматинският сокол (Falco biarmicus) и Emberiza cineracea не са достатъчно представени,

не е изпълнила задълженията си по член 4, параграфи 1 и 2 от Директива 79/409, изменена с Директива 97/49.

2) Отхвърля иска в останалата му част.

3) Осъжда Република Гърция да заплати съдебните разноски.

4) Кралство Испания, Френската република, Португалската република и Република Финландия понасят направените от тях съдебни разноски.

Подписи